

“Kā es izprotu GODĪGU spēli sportā un ikdienā?”

- Agnese Keita Birzniece
- 19 gadi/ 12.a klase
- Valmieras Viestura Vidusskola

Kā tas ir būt godīgam? Vai mēs vispār vēl mākam būt godīgi laikā, kad visas mūsu dzīves ir ieslodzītas tehnoloģijās un emocijas tiek izpaustas ar animācijām, rakstītām zīmēm, kurās grūti sajūst patiesību? Mēs varam! Mums ir jāvar! Jāsaņemam un jākļūst godīgiem iesākumā pret sevi, lai varētu būt godīgi pret citiem... Bet kas īsti ir godīgums? Kā tas izpaužas? Vai tas nozīmē, ka nekad nevaru pastāvēt par savu vai ka man vienmēr jāpiekrīt citiem, bet tad tas nav godīgi pret mani... Kā atrast vidusceļu?

Man ļoti patīk spēlēt volejbolu. Tur ar godīgumu viss ir ļoti vienkārši – noteikumi uzrakstīti, apstiprināti visās vajadzīgajās institūcijās. Lai būtu godīgs, šajā komandu sportā jāsaņūm komanda, lai īstajā laikā un ar pareizo spēku aiztriektu bumbu uz pretinieku laukuma pusi, jābūt godīgam pret treneri, lai kopīgi attīstītos un kļūtu labāks. Bet tāpat tik bieži tiesneša lēmums liekas netaisns – bija uz līnijas, bet tiesnesis ieskaita punktu pretiniekam, pretinieks pieskārs tīklam, bet tiesnesis to nepamanīja. Un es stāvu laukuma vidū un domāju: “Kur gan ir godīgums?” Bet tas ir manī, manā sirdsapziņā, jo galvenais – es zinu, ka esmu bijis korekts pret saviem komandas biedriem, pretiniekiem, tiesnesi, treneri un galvenokārt pats pret sevi – esmu atzinis, ka kļūdījos, pieņēmis, ka kļūdās arī citi un ka tiesnesim vienmēr taisnība. Esmu radis iekšēju mieru un godīgumu spēles laukumā, taču dzīvē tas mēdz izrādīties daudz sarežģītāk...

Lielāka daļa sabiedrības uzskata, ka viņi ir godīgi, jo nepārkāpj ceļu satiksmes noteikumus, ievēro iekšējās kārtības noteikumus un pasveicina pieaugušos, taču vai ar to pietiek, lai sevi definētu par godīgu cilvēku. Man tomēr šķiet, ka vajag ko vairāk. Sportā godīgums ietver noteikumus, cieņu pret visiem spēlētājiem, treneriem, tiesnešiem, loģisko domāšanu, dziļu situācijas analīzi, kas ir daudz vairāk nekā tikai noteikumi, kas rakstīti uz papīra, tie ir nerakstītie likumi, kuri ir jāievēro, lai sportists būtu godīgs, bet kā būt godīgam, kad izej no sporta zāles? Man šķiet, ka ir jāspēj apvienot noteikumu ievērošana ar cilvēcību. Mēs nedrīkstam būt godīgi tikai pret sevi, ir jāciena citi, jāpasaka viņiem taisnība, pat tad, ja tā nav patīkama, jāspēj saredzēt

arī labās lietas un tās izcelt, taču pašā saknē jāatceras, ka mēs visi esam cilvēki un mums ir tiesības būt pasargātiem, cienītiem, mīlētiem un uzzināt godīgu informāciju.

Mums visiem ir jābūt saprātīgi izvērtēt situācija, saprast citu sajūtas. Atrast godīgumu sevī, tad to atlaist vaļā un parādīt, ka starp mūžīgo steigu ir dzīva cilvēcība, godīgas sarunas, atraktīvas sporta spēles, kurās zaudētājs spēj priecāties par otra uzvaru, nevis nosodīt. Mums jāatceras, ka godīgums ir garīgs jēdziens, tas mīt mūsu sirdsapziņās un reizēm citi pat nenojauš, ka rīkojamies negodīgi, bet to zinām mēs – tas ir pats galvenais. Mums gan sporta laukumā, gan dzīves skrejceļos ir jābūt godīgiem, baltiem, atklātiem – tīriem!